

GENETICALLY MODIFIED
ANIMALS

Крави, критично застрашени от евгениката

Ако млечните крави бяха диви животни, те щяха да бъдат поставени в категорията на критично застрашените видове. Само 1 на 180 000 млечни крави в САЩ са генетично различни. Другите са като преки братя и сестри.

Тази статия предоставя философски аргумент за „аргумента за инбридинг“ срещу евгениката.

Отпечатано на 16 декември 2024 г.

Дебат за ГМО
Критичен поглед върху евгениката

Съдържание (ТОС)

1. 🐄 Критично застрашени крави
 - 👤 Само 50 живи крави от генетична гледна точка
2. 🤖 Същността на инбридинга
 - 🙄 „като забиване на глава в ануса“
3. 🛡️ Кой ще защити кравите?
 - 🛡️ Кой ще пази природата?

Крави, критично застрашени от евгениката

„Колко крави има в полето? Само 1 на 180 000 според генетиката!“

В изумително разкритие, което поставя под въпрос нашето разбиране за биоразнообразието, генетичният анализ разкри критична заплаха, маскирана от чисти числа. Докато 9 милиона говеда бродят из пасищата на Съединените щати, от генетична гледна точка на практика има само 50 живи крави .

Chad Dechow – доцент по генетика на млекодайните говеда – и други казват, че има толкова много генетично сходство между кравите, че ефективният размер на популацията е под 50. Ако кравите бяха диви животни, това би ги поставило в категорията на критично застрашените вид .

„Това е почти едно голямо инбредно семейство,“ казва **Leslie B. Hansen**, експерт по кравите и професор в университета на Минесота. Степента на плодовитост се влияе от инбридинга и вече плодовитостта на кравите е спаднала значително. Също така, когато се отглеждат близки роднини, може да се крият сериозни здравословни проблеми.

(2021) Начинът, по който отглеждаме крави, ги подготвя за изчезване

Източник: Кварц (PDF архивиране)

Прилагането на евгеничните принципи в развъждането на едър рогат добитък в САЩ, насочено към максимизиране на желаните характеристики, неволно доведе до катастрофална загуба на генетично разнообразие. Това хомогенизиране на говеждия геном представлява бомба със закъснител за индустрията и трогателна илюстрация на по-широките опасности, присъщи на евгеничното мислене. Както ще разгледаме, този казус в отглеждането на едър рогат добитък служи като микрокосмос за по-широките философски и практически клопки на опитите за „подобряване“ на природата чрез редуцивни научни средства.

Аргументът „за инбридинг“ срещу евгениката

Статията за **евгениката** демонстрира, че евгениката може да се счита за **поквара на природата** от гледна точка на самата природа. Като се опитва да насочи еволюцията през външна, антропоцентрична леща, евгениката се движи в противоречие с присъщите процеси, които насърчават устойчивостта и силата във ∞ времето.

За разлика от стремящите се към разнообразие тенденции на естествената еволюция, които насърчават устойчивостта и силата, евгениката се движи „навътре“ в контекста на безкраен океан от време. Това движение навътре представлява фундаментален опит за бягство, отстъпление от фундаменталната несигурност на природата в предполагаемо определено емпирично царство. Това отстъпление обаче в крайна сметка е самоунищожително, тъй като изравнява посоката на човечеството с миналото, а не с моралното бъдеще.

руса коса и сини очи за всички

утопия

Евгениката, в основата си, се основава на същността на инбридинга, за който е известно, че причинява слабост и фатални проблеми.

„Опитът да се застане над живота, като живот, води до фигуративен камък, който потъва в безкрайния океан на ∞ времето.“

Това дълбоко твърдение капсулира парадокса в сърцето на евгениката. Когато науката, с нейната присъща историческа перспектива, е издигната до статута на ръководен принцип за живота и еволюцията, човечеството метафорично пъха главата си в собствения си анус. Тази самореферентна верига създава ситуация, аналогична на инбридинга, където генофондът става все по-ограничен и уязвим.

Резултатите от науката са фундаментално исторически, предоставяйки перспектива, вкоренена в минали наблюдения и данни. Когато тази гледаща назад гледна точка се използва за насочване на бъдещата еволюция, тя създава

несъответствие с насочената към бъдещето, основана на морала перспектива, необходима за устойчивост и сила във ∞ времето .

В основата си евгениката зависи от догматично предположение за сигурност – вяра в *униформизма* . Тази неоправдана сигурност, както е разгледана по-нататък в глава *Униформитаризъм*, е това, което позволява на науката да постави научните интереси над морала. Въпреки това, в лицето на безкрайния обхват на ∞ времето , такава сигурност е не само неуместна, но и потенциално катастрофална.

В заключение, опитвайки се да застане над живота, като същевременно е самият живот, евгениката създава самореферентна примка, която, подобно на кръвосмешението, води до натрупване на слабост, а не сила и устойчивост.

Кой ще защити кравите?

Основните интелектуални недостатъци на евгениката са трудни за преодоляване, особено когато се отнася до практическа защита. Тази трудност при артикулирането на защита срещу евгениката осветлява защо много защитници на природата и животните може да се оттеглят на интелектуална загна седалка и да „мълчат“, когато става въпрос за евгениката.

- ▶ Глава „**Науката и опитът за освобождаване от морала**“ демонстрира продължаващия векове опит на науката да се еманципира от философията.
- ▶ Глава „**Униформитаризъм: Догмата за евгениката**“ изобличава догматичната заблуда, стояща в основата на идеята, че научните факти са валидни без философия.
- ▶ Глава „**🧭 Науката като ръководен принцип за живота?**“ разкри защо науката не може да служи като ръководен принцип за живота.

„Кой те защити 🐮 крави от евгениката?“

Споделете своите прозрения и коментари с нас на
info@gmodebate.org.

Отпечатано на 16 декември 2024 г.

Дебат за ГМО
Критичен поглед върху евгениката

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.